Palesztina

A Földközi-tenger medencéjének keleti partján elhelyezkedő földterület, elnevezését a Római Birodalom idején, a 2. században kapta. Határai a különböző korokban mindig máshol húzódtak.

A terület 1516 és 1916 között az Oszmán Birodalom közigazgatása alatt állt, amelynek területén a jeruzsálemi szandzsák, damaszkuszi és beirúti vilajet osztozott.

Az első cionisták az 1880-as években települtek Palesztinába (→ cionizmus). A népszövetségi mandátum időszakában (1922–1948) brit Palesztina határát északról a francia mandátum alatt álló Szíria és Libanon, keletről a Jordán folyó (illetve a szintén brit közigazgatás alatt álló, 1922-ben Palesztináról leválasztott Transzjordánia), délről a Negev-sivatag alkotta. A mandátumidőszakban zsidók és arabok egyaránt palesztinok voltak, ha a Jordán folyó és a Földközi-tenger között éltek.

A héber nyelvben Palesztina helyett inkább az Izrael földje (Erec Izrael) kifejezést használják az ókori zsidó állam(ok)ra utalva. A Nyugati Partot (Ciszjordániát) sokszor ma is Júdea és Szamária néven említik.

Az elnevezés napjainkban az Izrael által 1967-ben megszállt, majd az oslói folyamattal létrehozott Palesztin Nemzeti Hatóság számára elvben átadott, vagyis a palesztin állam remélt alapját képező területeket (a Nyugati Partot és a Gázai övezetet) jelenti. A palesztinok Palesztina részének tekintik Jeruzsálemet (legalábbis annak arablakta keleti részét), ám Izrael ugyanúgy nem ismeri el arra formált jogukat, ahogy a Nyugati Parton (és Kelet-Jeruzsálemben) található zsidó telepek többségének felszámolásától is elzárkózik.

(Paragi Beáta)